

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Petra Mikeše (soudce zpravodaj) a soudců Pavla Molka a Ondřeje Bartoše v právní věci žalobce: **Mgr. J. O.**, zast. JUDr. Denisou Sudolskou, advokátkou, se sídlem Italská 1219/2, Praha 2, proti žalovanému: **nejvyšší státní tajemník**, se sídlem Jindřišská 967/34, Praha 1, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 5. 2025, č. j. MV-52568-4/SR-2025, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 3. 12. 2025, č. j. 6 Ad 8/2025-76,

t a k t o :

- I. Návrh žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **se zamítá**.
- II. Žalobci **se ukládá** povinnost zaplatit soudní poplatek ve výši **1 000 Kč** za rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce podal Městskému soudu v Praze žalobu, v níž se domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí státního tajemníka v Ministerstvu zahraničních věcí ze dne 18. 2. 2025, č. j. 445885-1/2025- MZV/OSPV (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím byl skončen služební poměr žalobce dle § 72 odst. 1 písm. b) zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění účinném do 31. 5. 2025 (dále jen „zákon o státní službě“). Žalobcův služební poměr skončil dle § 72 odst. 2 zákona o státní službě ke dni doručení prvostupňového rozhodnutí, tedy ke dni 26. 2. 2025. Městský soud v Praze žalobu shora uvedeným rozsudkem zamítl.

[2] Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost. Současně požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[3] Důvodnost návrhu na přiznání odkladného účinku spatřuje stěžovatel zejména v hrozbě újmy způsobené výkonem napadeného rozhodnutí žalovaného; tuto újmu popisuje coby okamžitou ztrátu zaměstnání a platu a tím způsobené existenčního ohrožení, nemožnost hradit závazky a dále nevratné poškození profesní pověsti v diplomatických kruzích. K ekonomické újmě stěžovatel konkrétněji uvádí, že je živitelem rodiny a okamžitá ztráta služebního příjmu pro něj nepředstavuje pouze pokles životní úrovně, ale existenční

tíseň a reálnou hrozbu platební neschopnosti po dobu, než NSS rozhodne ve věci samé. To stěžovatel dokládá zejména dokladem o výši platu na služebním místě, na němž byl zařazen v okamžiku skončení služebního poměru a dokladem o výši platu u současného zaměstnavatele, Policie ČR. K újmě na profesní pověsti stěžovatel uvádí, že v prostředí diplomacie je tzv. dobrá pověst klíčovým aktivem a okamžité skončení služebního poměru je nevratnou újmou na této pověsti, a to bez ohledu na stěžovatelův případný pozdější úspěch v řízení před NSS.

[4] Stěžovatel má za to, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti není v rozporu s veřejným zájmem. To odůvodňuje tím, že byl odvolán z výkonu služby v zahraničí a nemůže představovat žádné žalovaným shledané bezpečnostní riziko, pokud by vykonával službu v České republice nebo pokud by u něj služební úřad shledal (blíže stěžovatelem nespécifikované) překážky ve službě. Stěžovatel doplnil, že veřejný zájem na úspore jeho několika platů (oproti stavu, kdy by jeho služební poměr nebyl ukončen) nemůže převážit zájem na ochraně jednotlivce a intenzitu zásahu do jeho ekonomické a profesní sféry.

[5] Podle vyjádření žalovaného nejsou dány důvody pro přiznání odkladného účinku. Žalovaný, pokud jde o stěžovatelem namítanou okamžitou ztrátu zaměstnání, poukázal na časový odstup od vydání napadeného rozhodnutí a podání kasační stížnosti, jakož i na to, že v řízení před krajským soudem žalobce o přiznání odkladného účinku nežádal. Dále žalovaný upozornil, že dle vlastního sdělení je stěžovatel nyní příslušníkem Policie ČR, tedy vykonává službu ve služebním poměru podle zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů (dále jen „zákon o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů“). Proto, není dle žalovaného, s ohledem na § 33 odst. 2 písm. f) zákona o státní službě možné, aby se stěžovatel vrátil k výkonu státní služby dle tohoto zákona, a to ani na jiné, než původní služební místo ani na tzv. překážky. Žalovaný má za to, že stěžovatel prokázal, že je v současnosti zaměstnán, a pokles platu pro něj nepředstavuje nepoměrně větší újmu oproti přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Ke stěžovatelovým důvodům ohledně újmy na profesní pověsti pak odkázal žalovaný na své napadené rozhodnutí. Žalovaný proto navrhuje, aby NSS odkladný účinek nepřiznal.

[6] Kasační stížnost nemá odkladný účinek (§ 107 odst. 1 s. ř. s.), Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat za přiměřeného užití § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s.

[7] Kromě formální podmínky, jíž je podání příslušného návrhu, je pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti tedy nutné splnění tří podmínek: (1) výkon nebo jiné právní následky musejí pro stěžovatele znamenat újmu, (2) újma musí být pro stěžovatele nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a (3) přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem (usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014-58, č. 3270/2015 Sb. NSS, ČSSZ – *československý důchod*). Povinnost tvrdit a osvědčit hrozbu újmy tíží stěžovatele (usnesení NSS ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012-32, nebo ze dne 24. 9. 2015, č. j. 2 As 218/2015-50). Žádost o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti musí být proto dostatečně individualizovaná a podepřená konkrétními důkazy (usnesení NSS ze dne 30. 1. 2012, č. j. 8 As 65/2011-74), přičemž stěžovatelem tvrzená a prokazovaná újma musí být závažná a reálná, nikoli pouze hypotetická a bagatelní (usnesení NSS ze dne 3. 10. 2017, č. j. 9 Afs 275/2017-20).

pokračování

[8] NSS předně uvádí, že si je vědom žalovaným zmíněné překážky ve výkonu státní služby podle § 33 odst. 2 písm. f) zákona o státní službě nastalé tím, že byl stěžovatel v mezičase přijat do služebního poměru příslušníka Policie České republiky. Vzhledem ke složitosti otázky, jaký by toto právní jednání stěžovatele mělo a mohlo mít vliv na jeho služební poměr dle zákona o státní službě, pokud by ve věci samé uspěl, rozhodl se NSS nevyjadřovat se k ní v rámci rozhodování o návrhu na přiznání odkladného účinku, neboť z dále uvedeného je zřejmé, že nejsou splněny podmínky pro vyhovění návrhu i z jiných důvodů.

[9] NSS shledal, že stěžovatel neprokázal hrozbu nepoměrně větší újmy, pokud jde o jeho ekonomickou situaci. Stěžovatel sice tvrdí hrozbu existenčního ohrožení v důsledku, jak uvádí, „okamžité ztráty příjmu“, ale dostatečně podrobně a určitě netvrdí, jak by k existenčnímu ohrožení mělo dojít a v čem přesně by mělo spočívat. Není úkolem soudu, aby za stěžovatele vyhodnocoval zaslané dokumenty a sám se pokoušel dovozovat, jaká újma a z jakého důvodu by pro stěžovatele mohla nastat, pokud by nebyla zcela zjevná. Stěžovatel tedy nesplnil již svou povinnost tvrzení. Již nad rámec soud poznamenává, že z doložených podkladů je sice patrné, že plat stěžovatele v nynějším služebním poměru (Policie ČR) je nižší, než mu náležel na předchozím služebním místě před skončením služebního poměru dle zákona o státní službě, podle NSS však nejde o natolik markantní rozdíl (jedná se o řády tisíců Kč), aby se vůbec dalo uvažovat o tom, že by takové snížení platu mohlo na první pohled znamenat pro stěžovatele aktuální existenční ohrožení.

[10] Pokud jde o stěžovatelem uváděná tvrzení ohledně újmy na profesní pověsti, NSS konstatuje, že se jedná pouze o tvrzení, která, jak po stránce závažnosti, tak po stránce jejich nevratnosti, stěžovatel nijak nedokládá. Soudu není navíc zřejmé, jak by vůbec mohl takové újmě zabránit. Újmu na profesní cti stěžovatel zjevně spatřuje v samotném faktu ukončení služebního poměru pro zvlášť závažné porušení povinností vyplývající mu z právních předpisů bez ohledu na konečný výsledek sporu. Přiznání odkladného účinku (navíc až) v řízení o kasační stížnosti slouží k dočasnému odstranění právních, nikoli faktických důsledků tvrzeného nezákonného jednání veřejné správy. O tom, že by stěžovatelem tvrzenému zásahu do profesní pověsti nemohl odkladný účinek zabránit, svědčí i to, že stěžovatel (opět bez konkrétních argumentů) výslovně tvrdí, že by na nevratnosti poškození profesní pověsti nezměnil nic ani jeho případný úspěch v řízení před NSS. Tím spíše nemůže nic změnit přiznání odkladného účinku, které je ze své povahy pouze dočasné a nijak nepředjímá rozhodnutí soud ve věci samé (usnesení NSS ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005-76, č. 1072/2007 Sb. NSS, *Honební společenstvo Kopřivnice*).

[11] Proto NSS návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítl, neboť nebyla splněna druhá podmínka pro přiznání odkladného účinku spočívající v prokázané hrozbě nepoměrně větší újmy. Soud se pak pro nadbytečnost nezabýval ani naplněním třetí podmínky, neboť všechny musejí být splněny kumulativně.

[12] Rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku podléhá soudnímu poplatku ve výši 1 000 Kč, a to podle položky 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 4. 6. 2024, č. j. 9 As 270/2023-21, č. 4616/2024 Sb. NSS, *KLUB 213*, bod 24). Podle § 7 odst. 1

zákona o soudních poplatcích je poplatek splatný do 3 dnů od právní moci rozhodnutí, kterým byla povinnost poplatek zaplatit uložena. Povinnost zaplatit soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku vzniká dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovateli uložena povinnost soudní poplatek zaplatit [§ 4 odst. 1 písm. h) citovaného zákona, či usnesení *KLUB 213*, bod 23]. **NSS konstatuje, že stěžovatel tento soudní poplatek již uhradil a uložená povinnost je proto splněna.** Z citovaných ustanovení však vyplývá, že o ni přesto rozhodnout musel, neboť jinak by pro zaplacení soudního poplatku chyběl právní titul.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 4. února 2026

Petr Mikeš
předseda senátu